

Kyrkonytt

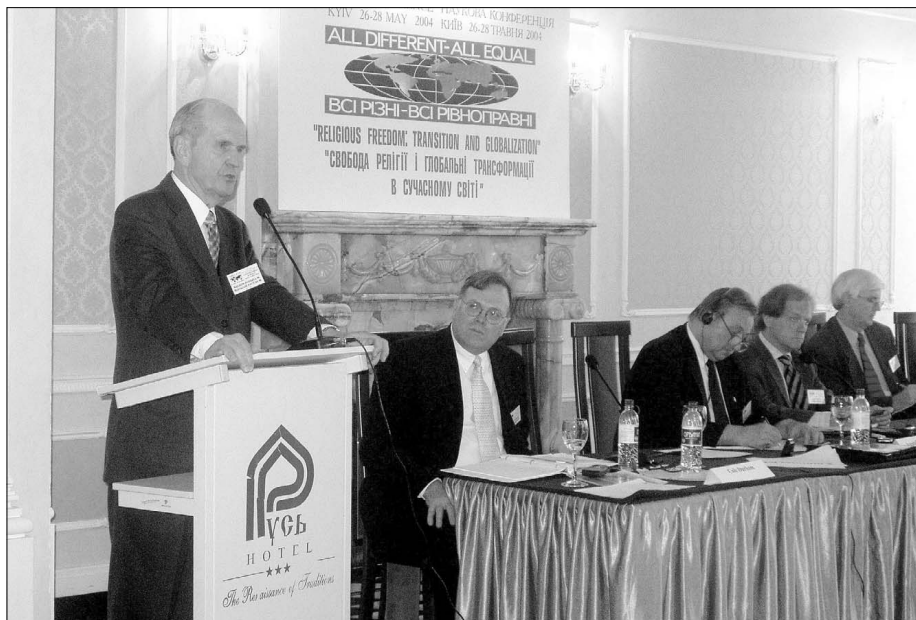

FOTO JERI BROWN/MED TILLSTÄND AV CHURCH NEWS

Äldste Russell M Nelson i de tolv apostlarnas kvorum talade vid en internationell konferens om religionsfrihet den 27 maj 2004.

Äldste Nelson talar om religiös frihet och organiserar första staven i Ukraina

Nationer som främjar religiös yttrandefrihet frambringar mer förfinade människor, förändrade till det bättre. Deras familjer blir starkare och tryggare. De blir bättre medborgare som hedrar landets lagar. De är mer kärleksfulla, fridsamma och framgångsrika”, sade äldste Russell M Nelson i de tolv apostlarnas kvorum, som var huvudtalare vid en konferens om religionsfrihet i Kiev i Ukraina den 27 maj 2004.

Under den två dagar långa konferensen vände sig äldste Nelson till regeringsrepresentanter från 24 nationer med ansvar för religionsfrå-

gor i sitt respektive land. Sjutton av länderna ligger i Östeuropa.

I sitt tal om ”Frihet att göra och vara” sade äldste Nelson: ”I de osäkra tider vi lever i krävs det stor visdom och mod att fatta korrekta beslut angående alla människors religiösa frihet. Det finns många ärliga och hedervärda människor över hela världen ... Samtidigt som de strävar efter att *utföra* sitt dagliga arbete verkar de också för att bli det slags människor som de vill *vara* ... De vet att de måste utvecklas både fysiskt och andligt för att kunna nå sin fulla potential.”

Äldste Nelson beskrev hur reger-

ingar bör hjälpa sina medborgare att bli vad de vill bli, eftersom regeringar är instiftade för sina medborgares bästa. Alla medborgare bör vara ”lika skyddade och lika förpliktigade under lagen”, antingen de är troende eller icke-troende. Han förklarade att Gud, den högste domaren, håller ledare för regeringar ansvariga för deras uppträdande mot sina medborgare.

Äldste Nelson inriktade sig på de rättigheter som bör upprättas i varje nation när han citerade ur ett uttalande av FN: ”Grundläggande religiösa rättigheter inbegriper: rätten att tro eller inte tro; rätten att dyrka en högre makt, antingen ensam eller med andra; rätten till religiösa sammankomster; rätten att använda eller inneha egendom för gudsdyrkan; rätten att utföra religiösa ceremonier; rätten att äga och dela ut religiösa skrifter och rätten att upprätta regler för samvaro i ett religiöst samfund.”

Äldste Nelson berättade hur han utvecklats genom att följa värderingarna i sin religion. ”Den kräver att jag ständigt strävar efter att förbättra mitt liv ... Min tro ger mig hopp. Och den förvissar mig om att varje välsignelse inte är en slump utan en följd av lydnad mot den lag som välsignelsen bygger på.”

Han bar sitt vittnesbörd för delegaterna genom att säga: ”Gud lever! ... Det finns ingen inriktning vi kan ta, ingen filosofisk sköld vi kan gömma oss bakom, inget parlamentariskt

påbud som vi kan utfärda, som undgår Guds genomträngande blick eller ger oss en ursäkt att inte lyda hans bud.”

Äldste Nelson uttryckte förhoppningar om att delegaterna skulle använda sig av sanningens kraft till att välsigna alla medborgares liv, att de alla må vara fria att göra och vara allt det som ligger inom deras gudomliga potential.

Dagen därpå organiserade äldste Nelson den första staven i Ukraina. Tretton år efter det att missionärerna

kom till landet år 1991 har medlemskapet nu vuxit till ungefär 8 500.

”Nu har ni tagit er plats bland Sions stavar”, sade äldste Nelson till de församlade medlemmarna. ”Ni är nu en del av kyrkans kärna.”

Äldste Nelson uttalade en välsignelse över medlemmarna och bad dem att älska sin nästa såsom Kristus älskar dem, att sprida evangeliet och att förbereda sig för templet genom att utföra släktforskning. ■

Church News bidrog till denna rapport.

kan klara av den snabba tillväxten.

Han sade att de måste göra följande för att klara av utmaningen: ”Missionärerna måste undervisa sina undersökare på ett mer ingående sätt och ge dem ett starkare band till fortsatt aktivitet i kyrkan. Kyrkans ledare måste lägga större tonvikt på undervisningen av barnen i Primär. Vi måste bli bättre på att undervisa ungdomarna och planera aktiviteter för dem. Vi måste skicka fler unga män på mission, för det är de som är kyrkans framtida ledare, makar och fäder.”

Äldste Oaks talade också om vikten av att leva efter evangeliets kultur. ”Evangeliets kultur är en unik samling värderingar och sedvänjor som grundas på frälsningsplanen, Guds bud och de levande profeteras undervisning. Över hela världen

Filippinska medlemmar samlades via satellit för första områdeskonferensen

Över 1 000 församlingar och grenar i kedjan av öarna som utgör Filippinerna kopplades samman när omkring 41 000 filippinska medlemmar deltog i områdets första satellitutsända områdeskonferens.

Äldste Dallin H Oaks i de tolv apostlarnas kvorum, dåvarande områdespresident för Filippinerna, presiderade över mötet som sändes från stavscentret för Fairveiw stav. Konferensen sändes till 72 stavscentrer på 13 öar. Äldste Richard J Maynes, dåvarande förste rådgivare i områdespresidentskapet, ledde mötet. Äldste Maynes har sedan dess kallats som ny president för området.

Äldste Oaks bodde bland medlemmarna i Filippinerna under två år, och i sitt sista anförande talade han om hur medlemmarna kan fortsätta

att stärka kyrkan i området. En utmaning som kyrkan står inför är att utveckla en stark ledarskapsgrund som

Äldste Dallin H Oaks i de tolv apostlarnas kvorum och hans fru Kristen samtalar med stavsresident Kim Antenorcruz från Fairviews stav i Filippinerna under landets första nationella satellitutsändning.

FOTO MED TILLSTÄND AV CHURCH NEWS

hjälper den här kulturen medlemmar i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga att tjäna varandra och hålla Guds bud.”

Som avslutning uppmanade äldste Oaks medlemmarna att efterleva aposteln Jakobs ord: ”Var ordets görare, inte bara dess hörare.” (Jak 1:22)

Äldste Maynes talade till de församlade om vikten av att hålla förbund. Han lyfte fram en lokal familj som ett exempel på medlemmar som välsignats av att hålla sina förbund. Broder Lani och syster Irene Abasanta har undervisat sina barn om tionde.

Äldste Maynes citerade från bro-

der Abasantas vittnesbörd: ”Vi undervisar dem om att maten vi har på bordet är ett direkt resultat av att vi betalar tionde. När våra barn själva arbetar påminner vi dem alltid om att de behöver betala sitt tionde.”

Trebarnsmamman Marjorie Manongodo närvarade vid konferensen och hade starka känslor angående satellitutsändningen. ”Det var underbart att sitta där och veta att alla mina syskon och deras familjer fick njuta av konferensens välsignelser i deras stavscentrer, samtidigt som vi njöt av dem i vårt.” ■

Church News *bidrog till denna rapport.*

Profeten Moroni sade att Mormons bok ”skola lysa fram ur mörker och komma till människornas kunskap”. (Mormon 8:16) Sedan Mormons bok trycktes för första gången 1830 har uppskattningsvis över 120 miljoner exemplar distribuerats, och ytterligare miljoner kommer att tryckas i framtiden.

Den nyaste översättningen av Mormons bok är på yap, som talas av befolkningen på Yap, en ögrupp i Mikronesien. Andra språk är under produktion och dessutom utökas en del *Urval* till kompletta översättningar av Mormons bok. År 1998 slutade kyrkan att översätta *Urval från Mormons bok*, och varje ny godkänd översättning resulterar nu i en komplett utgåva.

Områdespresidentskapen skickar in rekommendationer för nya översättningar av Mormons bok till första presidentskapet och de tolv apostlarnas kvorum, som i sin tur tar ställning till dem. Innan Mormons bok översätts tas *Gospel Fundamentals* och andra grundläggande doktrinära skrifter, som Trosartiklarna, fram på samma språk (om de inte redan är översatta) för att etablera en grundläggande terminologi. Översättningen av Mormons bok utförs av värdis, kompetenta medlemmar som särskilt tilldelas detta arbete.

Genom hela översättningsprocessen utförs arbetet med största omsorg för att tillförsäkra att den slutgiltiga översättningen är korrekt. Manuskriptet går igenom flera gransk-

Översättningar av Mormons bok gör den tillgänglig för fler människor på fler språk

Patricia S. Norwood, Kyrkans tidningar

Föreställ dig att du tror på evangeliet men inte kan lära dig mer om det eller studera det. Föreställ dig att du har ett vittnesbörd om Joseph Smith och Mormons bok, men inte kan något av språken som boken är utgiven på. Föreställ dig hur glad du skulle bli om du efter flera år äntligen får en Mormons bok på ditt eget språk i din hand.

Allteftersom tiden går får fler och fler medlemmar tillgång till Mormons bok när fler översättningar tas fram på jordens många språk. I Läran

och förbunden 90:11 sade Herren: ”Ty på den dagen skall det ske, att var och en skall höra fullheten av evangeliet på sitt eget tungomål, på sitt eget språk, av dem som äro därtill ordinerade förmedelst Hug-svalaren, utgjuten över dem för att uppenbara Jesus Kristus.”

Det är nästan 175 år sedan Joseph Smith publicerade boken på engelska för första gången, och nu finns boken utgiven på 104 olika språk, däribland 72 fullständiga utgåvor och 32 utgåvor av *Urval från Mormons bok*.

Kompletta utgåvor av Mormons bok

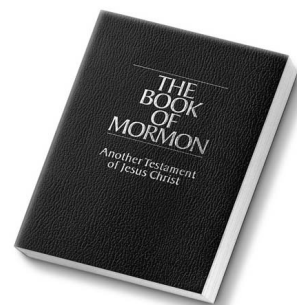
Afrikaans
Albanska
Amerikanskt teckenspråk
Amhariska
Arabiska
Aymara
Bulgariska
Cebuano
Danska
Engelska
Estniska
Fanti
Fiji
Finska
Franska
Grekiska
Haitiska
Hawaiiska
Hindi
Hmong
Holländska
Ibo
Ilocano
Indonesiska
Isländska
Italienska
Japanska
Kambodjanska
Katalanska
Kekchí
Kinesiska

Kinesiska, förenklade tecken
Kiribati
Koreanska
Kroatiska
Lettiska
Litauiska
Malagassiska
Maori
Marshalliska
Mongoliska
Norska
Nymelanesiska
Pangasinan
Polska
Portugisiska
Rarotongan
Rumänska
Ryska
Samoanska
Shona
Slovenska
Spanska
Svenska
Swahili
Tagalog
Tahitiska
Telugu
Thailändska
Tjeckiska
Tonga
Tswana

Turkiska
Tyska
Ukrainska
Ungerska
Walesiska
Vietnamesiska
Xhosa
Yap
Zulu
Östarmeniska

Urval från Mormons bok

Bengali
Bikol
Bislama
Chamorro
Chuukesiska
Efik
Guaraní
Hiligaynon
Kaqchikel
Kechua – Bolivia
Kechua – Ecuador
Kechua – Peru
Kiche
Kisii
Kuna
Laotiska

**Med över 72 kompletta
utgåvor och 32
utdragsutgåvor är Mormons
bok tillgänglig på över
100 språk.**

Lingala
Mam
Maya
Navajo
Niuean
Palauiska
Pampango
Papiamentu
Persiska
Pohnpaenska
Singalesiska
Tamil
Tzotzil
Urdu
Västarmeniska
Waray

ningar innan det godkänns och trycks. När boken finns på distributionscentret skickar första presidentskapet ett brev till alla församlingar

och grenar som finns inom språkområdet, där de tillkännager att den nya boken är tillgänglig.

För att få ett exemplar av Mor-

mons bok på något av språken som listas här, besök www.ldscatalog.com eller ditt lokala distributionscenter. ■

Fler missionärer vid internationella missionärsskolor

Allteftersom missionärsskolor (MTC) byggs runt om i världen har fler och fler missionärer från För-
enta staterna och Kanada skickats direkt till missionärsskolan i det land som de kallats till, eller delat upp tiden mellan Provo MTC och en av de 16 internationella missionärsskolorna.

Eftersom ett allt större antal missionärer sänds till internationella missionärsskolor finns det nu plats

för de äldre missionärerna vid Provo MTC. I maj 2004 revs missionärsskolan för äldre missionärer i Provo och marken återgavs till Brigham Young-universitetet för framtida projekt.

Den första missionärsskolan utanför Utah byggdes 1977 i São Paulo i Brasilien och den är fortfarande den största internationella missionärsskolan. Idag får missionärer från För-
enta staterna och Kanada sin utbild-

ning i Brasiliens MTC om de ska verka i Brasilien, i Englands MTC om de ska verka i Storbritannien eller Irland och i Ghanas MTC om de ska verka i Ghana.

Andra missionärer får sina tre första veckors utbildning vid Provo MTC, och tillbringar därefter de resterande fem och en halv veckorna vid Dominikanska republikens MTC om de ska verka i Dominikanska

republiken eller i Puerto Rico, vid Peru MTC om de ska verka i Peru eller Bolivia, eller vid Spaniens MTC om de ska verka i Spanien eller på Kanarieöarna.

De kvarvarande 10 missionärsskolorna utbildar huvudsakligen missionärer som bor i närliggande områden. Dessa missionärsskolor är belägna i Argentina, Chile, Colombia, Guatemala, Japan, Korea, Mexico, Nya Zeeland, Filippinerna och Sydafrika. Nästan samtliga missionärer går numera vid åtminstone en missionärsskola innan de verkar som mis-

sionärer. Samtliga missionärsskolor betjänar också missionärer från respektive område – missionärer från Sydamerika kan till exempel närvara vid Brasiliens MTC om det inte finns en missionärsskola i det område som de ska verka i.

Oavsett vilken missionärsskola en missionär kommer till har alla möjlighet att uppnå mål inom kunskap, uppskattning för evangeliets lärdomar och utveckla kristuslika egenskaper. De får lära sig undervisa med kraft för att hjälpa andra lära sig att tro på Kristus, omvända sig, bli döpt,

ta emot den Helige Anden och utvärda till slutet; söka tungomålstalets gåva samt hjälpligt kunna tala det språk som används i missionen de ska till, enligt *Guidelines for MTC Presidents* (Riktlinjer för MTC-presidenter).

Den 31 december 2003 verkade 56 237 heltidsmissionärer runt om i världen. ■

Ledare världen över utbildades via satellit

En världsomfattande ledarutbildning hölls den 19 juni 2004 i Salt Lake City och skickades via satellit ut till kapell världen över. Budskapen gav råd till biskopar, grenspresidenter och andra ledare inom aronska prästadömet. President Gordon B Hinckley; president Thomas S Monson, förste rådgivare i första presidentskapet; äldste M Russell Ballard, äldste Jeffrey R Holland och äldste Henry B Eyring i de tolv apostlarnas kvorum samt presiderande biskopen H David Burton talade till den globala åhörarskaran.

Den världsomfattande ledarutbildningen som planeras för den 8 januari 2005 kommer att vara en särskild utsändning endast för stavspresidenter och stavspatriarker, enligt ett brev från första presidentskapet. Nästa årliga världsomfattande ledarutbildning kommer att hållas den 18 juni 2005. ■

Med ett ökat antal internationella missionärsskolor undervisas färre missionärer i Provo medan fler missionärer från USA och Kanada får sin undervisning utomlands.

Nya områdesledare

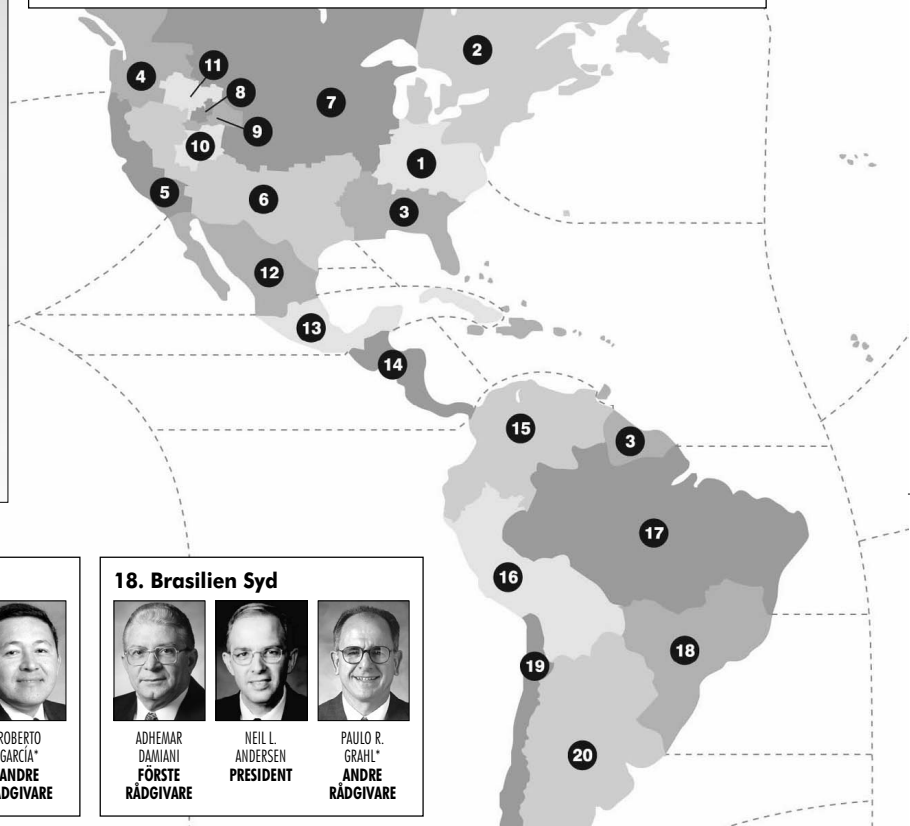
Första presidentskapet har tillkännagivit att de kallat nya områdesledare. Förändringarna trädde i kraft den 15 augusti 2004.

Äldste Dallin H Oaks och äldste Jeffrey R Holland i de tolv apostlarnas kvorum har fullgjort sina uppgifter som presidenter för områdena Filippinerna och Chile. Äldste L Tom Perry i de tolv apostlarnas kvorum kommer att verka som president för området Centrala Europa.

Områdespresidentskapen i USA och Kanada kommer nu att handhas av de sjuttios presidentskap under ledning av de tolv apostlarnas kvorum. Även om hela presidentskapet har ansvaret att överse arbetet i de elva områden som påverkas, har var och en i presidentskapet fått ansvar för specifika områden.

Samtliga medlemmar i områdespresidentskapen tillhör de sjuttios första eller andra kvorum om inget annat anges. ■

De sjuttios presidentskap

12. Mexico Nord

15. Sydamerika Nord

18. Brasilien Syd

13. Mexico Syd

16. Sydamerika Väst

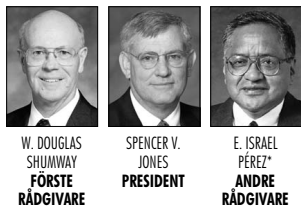
19. Chile

21. Europa Väst

14. Centralamerika

17. Brasilien Nord

20. Sydamerika Syd

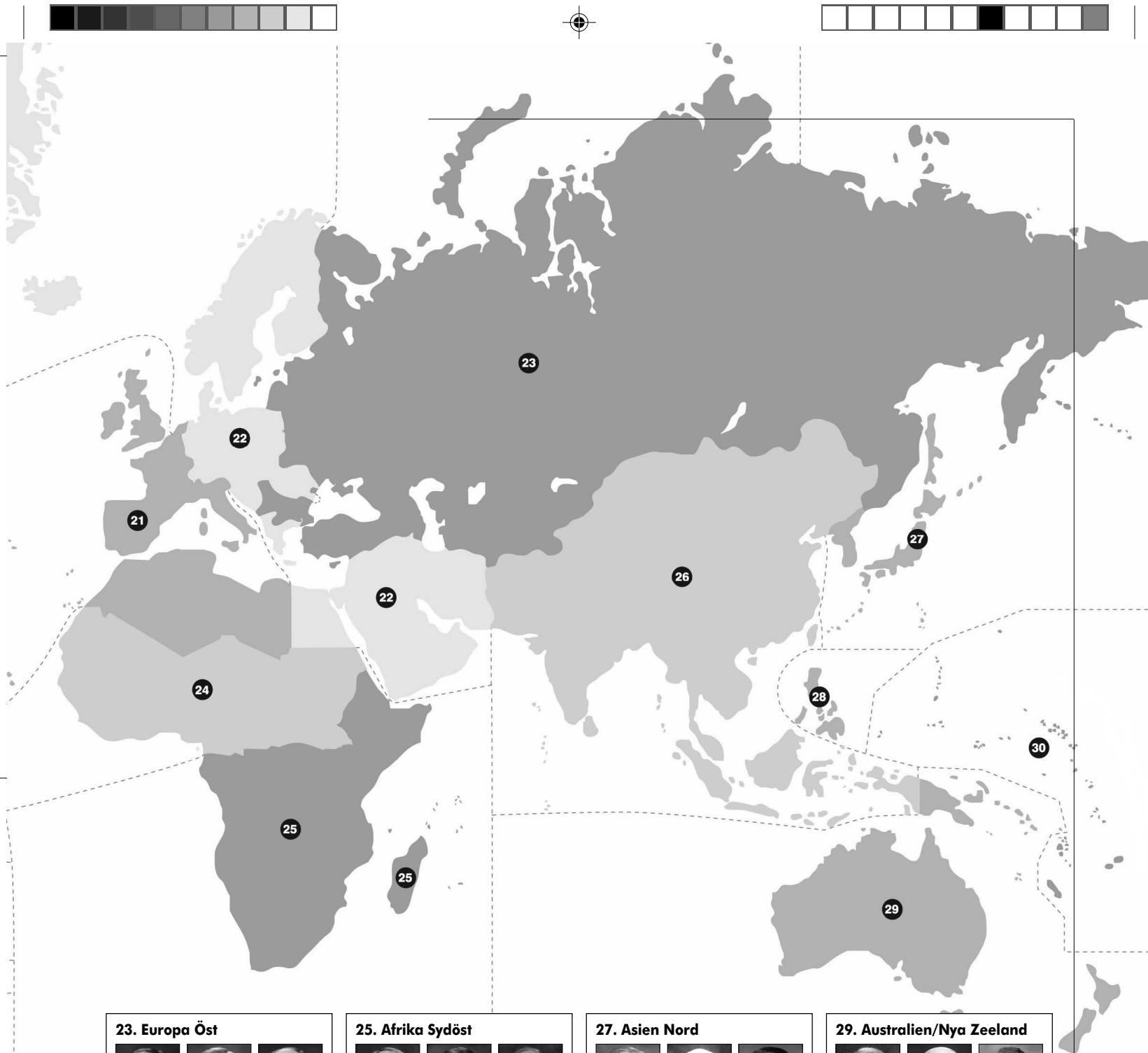

22. Centrala Europa

*Områdesauktoritetssjuttio

**Medlem i de tolv apostlarnas kvorum

23. Europa Öst

ROBERT F. ORTON
FÖRSTE
RÅDGIVARE

DENNIS B. NEUENSCHWANDER
PRESIDENT

WAYNE S. PETERSEN
ANDRE
RÅDGIVARE

25. Afrika Sydöst

CHRISTOFFEL GOLDEN JR.
FÖRSTE
RÅDGIVARE

STEVEN E. SNOW
PRESIDENT

WILLIAM W. PARMLEY
ANDRE
RÅDGIVARE

27. Asien Nord

WILLIAM R. WALKER
FÖRSTE
RÅDGIVARE

YOSHIHIKO KIKUCHI
PRESIDENT

WON YONG KO*
ANDRE
RÅDGIVARE

29. Australien/Nya Zeeland

JOHN M. MADSEN
FÖRSTE
RÅDGIVARE

KENNETH JOHNSON
PRESIDENT

LINDSAY T. DIL*
ANDRE
RÅDGIVARE

24. Afrika Väst

H. ROSS WORKMAN
FÖRSTE
RÅDGIVARE

SHELDON F. CHILD
PRESIDENT

R. CONRAD SCHULTZ
ANDRE
RÅDGIVARE

26. Asien

DARYL H. GARN
FÖRSTE
RÅDGIVARE

JOHN B. DICKSON
PRESIDENT

D. ALLEN ANDERSEN*
ANDRE
RÅDGIVARE

28. Filippinerna

D. REX GERRATT
FÖRSTE
RÅDGIVARE

RICHARD J. MAYNES
PRESIDENT

DAVID R. STONE
ANDRE
RÅDGIVARE

30. Stillahavsöarna

DENNIS E. SIMMONS
FÖRSTE
RÅDGIVARE

ROBERT K. DELLENBACH
PRESIDENT

SPENCER J. CONDIE
ANDRE
RÅDGIVARE

SAMLINGSSTUNDEN

Fler förslag till samlingsstunden, december 2004

Här följer fler förslag som Primärs ledare kan använda tillsammans med samlings-

stunden i det här numret av Liahona. För lektionen, instruktionerna och aktiviteten som bör samman med dessa förslag, se "Julklappar bela året" på sidorna LS10 och LS11 i Lilla stjärnan i det här numret.

1. Använd "sjunga en berättelse" (se *Undervisning: Den högsta kal-lelsen*, s 174) för att undervisa barnen om att vår himmelske Fader ville att Jesus skulle födas in i en familj.

Föreslå en berättelsesång – sjung en julsång eller julpsalm. Berätta: Många profeter vittnade om att vår Frälsare Jesus Kristus skulle komma. Samuel, en profet som kom till Zarahemla, förutsåg också Jesu födelse. (Se Helaman 14:2–6.) Sjung en sång eller psalm om julen eller om Mormons bok. Berätta: Gud sände ängeln Gabriel till Maria. Han berättade för henne att hon skulle få en son och att han skulle heta Jesus. Det barnet skulle vara vår himmelske Faders Son. En ängel kom till Josef i en dröm och sade till honom att Marias barn var Guds Son och att Josef borde gifta sig med Maria. Jesus skulle bli världens Frälsare. (Se Matteus 1:18–21.) Josef och Maria gifte sig.

De var tvungna att resa till Betlehem för att betala skatt. Barnet skulle snart födas. (Se Lukas 2:2–6.) Sjung en sång eller psalm om julen eller om Frälsaren. Berätta: När Josef och Maria kom till Betlehem fann de ett stall där Maria kunde föda sin son. Och hon födde sin förstfödde son och lindade honom och lade honom i en krubba. (Lukas 2:7) Sjung en sång eller psalm om julen. Berätta: Josef och Maria kallade barnet Jesus. (Se Lukas 2:21.) När herdarna var ute på fälten kom en ängel till dem och berättade för dem att Frälsaren hade fötts. Herdarna gick till Betlehem och såg Jesusbarnet. De var glada att de fått se Frälsaren. (Se Lukas 2:8–12, 15–17, 20.) Sjung en sång eller psalm om julen eller om familjen. Vittna om att vår himmelske Fader ville att Jesus skulle födas in i en familj. Vi välsignas när vi kommer ihåg Jesus under julen.

2. Gör i ordning bilder av oljelampor, en per barn och några extra, för att hjälpa barnen förstå hur vi kan förbereda oss andligen för Jesu återkomst. (Se *Primär 7*, s 86.)

När Jesus hade dött och uppstått lovade han att han skulle komma tillbaka. Har ni någonsin undrat hur det kommer att vara? Vår himmelske Fader har inte talat om för oss när Jesus kommer, men i skrifterna står det att det ska vara en underbar händelse. Han kommer att vara vår kung och styresman. Om vi är förberedda kommer det att bli en härlig tid.

Eftersom Jesus ville att vi skulle veta hur viktigt det är att vara förbe-

redd, berättade han liknelsen om de tio jungfrurna för oss. Lär barnen liknelsen (se Matteus 25:1–13) och hjälp dem förstå att i liknelsen jämförs Jesu Kristi andra ankomst, som sker när Frälsaren återvänder till jorden för att regera under tusenårsriket, med ett bröllop. (Se *Primär 7*, s 83–84.)

Hur kan vi förbereda oss för Frälsarens återkomst? President Spencer W Kimball (1895–1985) sade: "I vårt liv lagrar vi upp beredskapens olja droppe för droppe genom att leva rättfärdigt. Närvaro vid sakramentsmötena ger olja till våra lampor, droppe efter droppe allteftersom åren går. Fasta, familjebön ... kontroll över kroppsliga begär, undervisning om evangeliet, skriftstudier – varje gärning vi gör med hängivenhet och lydnad är en droppe som vi tillför vårt förråd. Vänliga handlingar, betalning av offergåvor och tionde, kyska tankar och handlingar, giftermål inom förbundet för evigheten – dessa ger också ett viktigt tillskott av olja som vi vid midnatt kan tillföra våra tomma lampor." (*Faith Precedes the Miracle* [1972], s 256.)

Dela ut de extra bilderna av en oljelampa till några av barnen. Sjung en sång eller psalm och låt barnen skicka lampan vidare i gruppen. När musiken slutar ska barnen som håller i en lampa berätta om eller visa hur de kan förbereda sig. Upprepa.

Ge varje barn en bild av en oljelampa. Låt dem rita eller skriva vad de kommer att göra för att förbereda sig för Frälsarens andra ankomst. ■

Lokala nyheter

Budskap från områdespresidentskapet

Julen talar om Kristus

Åldste Bruce C. Hafen

Många av jultraditionerna som den kristna världen firar började i länderna i Centraleuropa. Mina europeiska vänner har lärt mig att en del av julens symboler ursprungligen var till för att undervisa oss om Jesus Kristus och vår relation till honom. När jag ser dessa symboler tänker jag på vad de kan lära oss.

Många har till exempel en julgran hemma. Tyskarna sjunger en favorit-sång om julgranen: "O Tannenbaum, O Tannenbaum, wie treu sind deine Blätter." [O julegran, o julegran, med de evigt gröna barrarna.]

Vad är skillnaden mellan ett lövträd och barrträdet som vi smyckar till julen? Lövträd som ekar, lönnar och fruktträd är vackra, men de tappar alla sina löv när vintern kommer. Det kalla vädret gör att löven fryser och blir färgsprakande innan de livlösa faller till marken. Granar å andra sidan är evigt gröna och deras barr ändrar aldrig färg.

På samma sätt är det med Guds kärlek. Hans kärlek till oss förändras aldrig. Om vi känner oss mer fjärra från Gud idag än vad vi gjorde igår, så är det vi som har flyttat oss bort. Han flyttar sig aldrig bort från

oss. Han är "densamme i går och i dag och i evighet". (Heb 13:8) Även under den kalla och mörka vintern, när trädens löv har blåst bort, förblir hans kärlek densamma.

En del människor är "vänner i fint väder". De kanske hjälper oss, men bara om det är fint väder. När en "mörk årstid" kommer, kan de blåsa bort, liksom löven. Men Guds kärlek till oss är evigt grön – Han flyr inte bort. Han är den gode Herden. Han ger sitt liv för fåren. Han är inte som den "lejde" som flyr och lämnar fåren när vargen kommer. (Se Joh 10:11–15.)

När vi försöker följa Kristi exempel, ber jag att vi ska vara som en gran och som den gode Herden – alltid där, alltid trogna, alltid trofasta mot dem som behöver oss, särskilt hustru, make och barn – hur kall och trist årstiden än är.

Adventskransen är som lagerkransen som traditionellt läggs på huvudet på någon som vinner en seger. Det är en "segerkrona". Kransen symboliserar Kristi seger över död och synd.

Julljus vi tänder på kransen och på andra ställen symboliserar hur Kristus offrade sig själv för vår skull. När jag ser ett julljus brinna så tänker jag på Kristus. Det brinner sakta och ger av sig själv tills det har brunnit ut. Men värmen och ljuset i dess of-

fer dröjer kvar. Må vi följa detta exempel och bokstavligen "förbruka" oss själva för andra – ge allt vi har.

En annan tysk tradition vidhåller att Jesusbarnet kan komma och besöka oss på julaftonen. Våra barn gläds åt jultomtens besök, men den riktiga besökaren under julen är Kristus. Det är därför vi sjunger i "Se här uti stallet": "Jag ber dig, o Jesus, att stanna hos mig. För evigt jag önskar att följa din stig. Välsigna oss Herre med kärleksfull hand, och för oss tillbaka till himmelens land."

Må vi lära våra barn, och varandra, att söka en andlig innebörd i de vackra julsymbolerna. Jag vittnar om att Jesus verkligen kommer till oss under julen, och varje dag, när vi söker honom av hela vårt hjärta. Han lämnar oss aldrig, hur kall och mörk vårt livs vinter än är. Jag vet att han lever och älskar oss. ■

Tempelmissionärer i templet i Stockholm

Tolv äkta par och en syster arbetar som tempelmissionärer i templet i Stockholm. De flesta kommer från USA, ett par från Tyskland, ett par från Ryssland, medan Veikko och Eeva Heikki, Helge och Gerti Stenberg samt Ann-Mari Häger är från Sverige. Gemensamt för dem

FOTO: BIRGITTA KARLFDLT

Tempelmissionärer i templet i Stockholm. Fr v: Arthur och Charlotte Dowdle; Aleksey och Tatjana Leostrin; Eberhard och Karin Heinz; Thomas och Merriam Rogers; Ann-Mari Häger; Peter och Ellen Ottosen; Naylin och Saundra Hays; Helge och Gerti Stenberg; Bruce och Marjorie Andresen; Veikko och Eeva Heikki; Mona och Pertti Wikander (förestår gästhemmet); Rune och Rena Wallin samt Henry och Phyllis Mathews.

alla är deras stora kärlek till Herrens verk och deras önskan att tjäna. Några har utfört både en och två missioner tidigare i templet i Stockholm, nästan alla har utfört heltidsmissioner antingen i Sverige eller i andra länder i sin ungdom och flera har tjänat i andra tempel i världen. "Templet är den finaste platsen att vara på här på jorden. Här lär man känna Frälsaren på ett mer påtagligt sätt", säger Helge och Gerti Stenberg. "Någonstans på jorden vid alla tidpunkter är alltid tempeldörrarna öppna", säger Naylin och Saundra Hays.

Rune och Rena Wallin gjorde under sin ungdom sina missioner i Sverige i slutet av 1940-talet, Robert Peterson och Karin Heinz i slutet av 1950-talet, Henry Mathews i Sverige och Art Dowdle i Danmark i början av 1960-talet. Rena Wallins far var missionär i Sverige 1907–1910, således i tre år, och Bruce Andresens far var missionspresident i Norge på 1950-talet. Bruce själv var missionär där 1949–1950. Även Peter Ottosen

var missionär i Norge, 1960–1962. Det finns således en stark anknytning till Skandinavien bland tempelmissionärerna!

Flera par har svenska förfäder och vidmakthåller gamla svenska traditioner i sina hem. Några har under sin kallelse här funnit ytterligare svenska släktingar. Alla känner sig mycket välsignade av möjligheten att tjäna i templet. De upplever att de kommer varandra närmare som äkta makar och deras vittnesbörd och förståelse för tempelförordningarna fördjupas. Även deras familjer välsignas med hälsa, större andlighet och kärlek till varandra och till Kristus. Tempeläktenskap ingås, framgång kommer inom yrkeslivet och barnbarn och barnbarnsbarn blir inspirerade av deras exempel att gå på mission.

I templet känner tempelmissionärerna andevärlden nära sig och har dagligen andliga upplevelser som man bara kan tala om i templet. "Jag älskar templet", säger Ann-Mari Häger. "Här känner jag Herrens när-

het. Jag önskar få gåvan att uppnå Kristi rena kärlek och då är templet den rätta platsen att befinna sig på." "Att tjäna i templet är en underbar upplevelse som förändrar vårt liv för evigt", säger Arthur och Charlotte Dowdle. "Att vi fått detta privilegium nu när vi är äldre att tjäna i templet här i Sverige, det är som att komma hem för oss", säger Rune och Rena Wallin. "Här får vi möta medlemmar som vi har känt i mer än femtiofem år."

"De ryska heligas överväldigande kärlek och andlighet, kärleken från tempelpresidentskapet och andra medarbetare, ädelheten hos ungdom och ledare i de skandinaviska länderna och i Finland är speciella andliga erfarenheter", berättar Thomas och Merriam Rogers. Broder Rogers gjorde sin mission 1955–1958 i den nordtyska missionen, presiderade över den ryska St Petersburgmissionen 1993–1996 och han och hans hustru tjänade 2000–2001 som lärare i engelska för BYU:s lärarprogram vid Pekinguniversitetet i Beijing.

Harvey och Maud Dilley känner sig välsignade av att få möta, hjälpa och dyrka Herren tillsammans med speciella heliga. De tjänade 1999–2001 som välfärdsmissionärer i sydöstra Afrika, där de förestod sju arbetsförmedlingar och under ledarskapsmöten undervisade prästdömsledare och ledare i Hjälpföreningen om principer för hur arbetslösa, både medlemmar och icke medlemmar, skulle kunna bli attraktiva på arbetsmarknaden. Deras

FOTO: BIRGITTA KARLFEJDT

Robert och Lorraine Peterson.

arbete bar frukt, då antalet arbetslösa som fick arbete under den här perioden ökade stort.

Tempelpresident Kimball har sagt att tempelmissionärerna har sparats för att komma till Sverige i vår tid, att de alla har speciella talanger och gåvor som kommer oss alla som besöker templet till del. Det är förvisso sant!

En av tempelmissionärerna, Robert Peterson, berättar hur det kan kännas att arbeta i templet: "Mestadels går vi tempelmissionärer till templet som till vilket annat arbete som helst och utför våra plikter. Ibland saknar vi visionen om hur oerhört viktigt detta arbete är för vår familj, vårt förhållande till vår himmelske Fader och för varje ögonblick i våra liv. I dag, när jag vandrade gången upp mot templet klockan halv sju på morgonen, såg jag de ståtliga tallarna svaja i brisen och kände blommornas härliga dofter efter regnet. Den ryska flaggan följde den svenska systerflaggan och skickade ut budskapet 'vi är vänner i Frälsaren och vi är alla Guds barn'."

"Väl inne i templet utförde jag mina vanliga uppgifter. Vid middagsdags gick jag för att se om jag kunde hjälpa till med något. Mina steg ledde till ett beseglingsrum, där ett ryskt par och deras dotter skulle beseglas till varandra. Beseglaren var från Finland och kunde besegla på engelska, svenska, finska, ryska etc. Han har tungomålstalandets gåva och är tveklöst ett instrument i Herrens händer. Det han binder på jorden binds också i himmelen. Han gav paret en del instruktioner om evigt äktenskap på ryska. Utan hans gåva förstår jag ungefär en procent av en rysk dialog, men nu förstod jag så mycket mer att mina tårar började rinna lika mycket som hos de övriga. När den unga kvinnan

FOTO: BIRGITTA KARLFEJDT

Harvey och Maud Dilley.

som skulle beseglas till sina föräldrar fördes fram till altaret, klädd i vitt, flödade mina ögon över av tårar då hela mitt jag uppfylldes av den eviga betydelsen av de förordningar som utförs i Herrens tempel." ■

BIK

Gösta Vennerholm – ny patriark i Stockholms stav

I slutet av januari 2004 kallades Gösta Vennerholm som patriark med uppgift att ge patriarkaliska välsignelser till medlemmarna i Stockholms stav och till dem som bor på platser där stavspatriark saknas. Den tidigare kallade patriarken i Stockholms stav, Sven Karlsson, tjänar för närvarande som rådgivare i tempelpresidentskapet och är under tiden inte verksam i ämbetet som patriark.

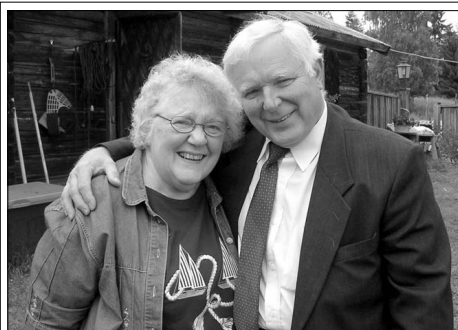
En patriarkalisk välsignelse har två huvudsyften. För det första inspireras patriarken att tillkännage släktlinjen – vilken av Israels stammar veder-

börande tillhör. För det andra uttalar patriarken, ledd av profetians ande, välsignelser som också kan innehålla löften, varningar och uppmaningar. (Se "Om patriarkaliska välsignelser", *Liabona*, mar 2004, s 18–21.)

Medveten om behovet av andlig vägledning var det med en viss bävan som broder Vennerholm förberedde sig för att ge sin första välsignelse. "De som kommer till mig har rätt att få sin patriarkaliska välsignelse från ett språkrör för Herren som inte störs av orättfärdighet", säger han.

När vi talas vid har broder Vennerholm hunnit verka i sitt ämbete en

Gösta Vennerholm, patriark i Stockholms stav, tillsammans med sin hustru Barbro, som också är hans sekreterare, utanför sitt hem i Insjön i Dalarna.

tid och ser kallet som en stor välsignelse. "En patriarkalisk välsignelse innehåller mycken uppmuntran och tröst och även löften som stärker tron, och det är en glädje att få uttala dem, särskilt till ungdomar som har livet framför sig. Den stärker tron på dem själva, på deras inre förmågor och på att de har en himmelsk Far och Mor som älskar dem, som känner dem väl och vet vad de kan och som är villiga att hjälpa dem."

"Eftersom alla får en utskriven kopia av sin patriarkaliska välsignelse, kan den bli som en kompass, en Liahona, genom hela livet", fortsätter broder Vennerholm. "Men allt beror naturligtvis på personens trofasthet, och det påpekas ofta i en patriarkalisk välsignelse."

En patriark ger oftast välsignelserna i det egna hemmet, och broder Vennerholm inbjuder medlemmarna att komma till hans och hustrun Barbros hem i Insjön i Dalarna. Då stavens geografiska område är stort, kan en del få svårt att ta sig dit, och därför ger han också, enligt överenskommelse per telefon, välsignelser i kapellet i Gubbängen. ■

*Birgitta Wennerlund,
Kristanstads gren*

Kalender för templet i Köpenhamn

Kalendern som var införd i Liahonas septembernummer visade sig enbart gälla de första veckorna sedan templet öppnades i maj 2004. Nedanstående kalender är avsedd att gälla för kommande år.

Begåvningsessioner

							(Egen begåvning)
Tisdag	–	–	–	–	17.30	19.30	19.30
Onsdag	–	–	–	–	17.30	19.30	19.30
Torsdag	–	–	–	15.30	17.30	19.30	17.30
Fredag	09.30	11.30	13.30	15.30	17.30	19.30	11.30+13.30
Lördag	09.30	11.30	13.30	–	–	–	11.30+13.30

Anm.: Vid egen begåvning, besegling av levande och vigslar önskar templet anmälan i god tid.

FÖRBEREDANDE

	DOP*	FÖRORDNINGAR*	BESEGLING*
Tisdag	19.00	17.45	19.45
Onsdag	19.00	17.45	19.45
Torsdag	Enligt avtal	17.45	19.45
Fredag	14.00	09.45+13.45+17.45	11.45+15.45+19.45
Lördag	12.00	09.45	11.45

* Med förbehåll för ändrade tider

Observera att anmälan till alla sessioner och förordningar är nödvändig!

Tel: 0045 38 18 18 18

Fax: 0045 38 18 18 19

E-post: copen-prs@ldschurch.org

	Tisdag	Onsdag	Torsdag	Fredag	Lördag
Kontorstid	16.30–20.00	16.30–20.00	14.30–20.00	08.30–20.00	08.30–14.00

TEMPELKLÄDER: Det är inte möjligt att hyra tempelkläder i templet!

Tempelkläder kan köpas på Distributionscentret, Nitivej 8. Det är vanligtvis öppet varje dag en timma före första sessionen. Kontakta tempelkontoret.

GRUPPRESOR TILL TEMPLET

Församlingar, grenar, stavar, familjer och andra grupper kan planera och *avtala* tempelsessioner utöver de ovan nämnda. Det krävs endast att gruppen består av minst 10 tempelbesökare samt 3 bröder och 2 systrar som är tempeltjänare.

Kapellet i Växjö 50 år

Den 30 mars 1954 köptes kapellet i Växjö och kyrkan fick tillträde till denna villa i västra stadsdelen den 1 maj samma år. Detta 50-årsjubileum skulle förstås firas under 2004, men med anledning av tempelinvigningen i Köpenhamn sköts firandet upp till den 21 augusti.

Christina Hult inledde med "Arabesque" av Claude Debussy, varefter medlemmarnas historiska kunskaper om året 1954 testades i några tipsfrågor som sedan besvarades av grens-president Thomas Carlson i hans återblickar.

1954 var Sveriges befolkning 7,2 miljoner, man fick 24 liter mjölk för 10 kronor och svenskt damrekord i höjd var 1,63 meter. Första matematiska räknemaskinen visades upp, motboken togs bort och den 30 juni

var det total solförmörkelse. Rocken föddes då Elvis Presley gav ut sin första skiva "That's all right". 29 oktober var det svensk tevepremiär med en timmas försökssändning och 5 december visades idrott för första gången i TV. Etta på topplistan låg Alice Babs med "En gång jag seglar i hamn", skriven av Stig Ohlin. För en stund blev det allsång i kyrkan när vi alla stämde upp i den sången, som dock var okänd för många av oss.

Första kända dopet i Kronobergs län skedde redan 1854. En gren fanns i Växjö under tiden 1859 – 1871. Men även efter detta fanns det missionärer i vårt område. År 1913 blev den unge missionären Eben R T Blomqvist arresterad när han predikade på Växjös gator. Han blev senare missionspresident i Sverige.

FOTO: EWA CARLSON

Växjö kapell 50 år i kyrkans tjänst.

Kyrkan uppstod igen i Växjö omkring 1947 och 1954 köptes kapellet. Som kuriosum kan sägas att det först köptes av fastighetsbolaget Fiskaren Större vars styrelse bestod av tre av kyrkans medlemmar i Sverige. Detta för att inte stöta på motstånd vid köpet. Ett år senare köpte kyrkan officiellt fastigheten av detta fastighetsbolag.

Den 24 maj 1955 kom aposteln Spencer W Kimball till Växjö. Han var på rundresa i Sverige och invigde då åtta kapell, bland annat det i Växjö. Kapellet i Växjö är det äldsta av dem som finns i Sverige i dag enligt uppgift från kyrkans servicekontor.

Invigningsbönen 1954 och annan historia om Växjö gren, framtagna av Thomas Carlson, fanns tillgänglig under kvällen. Solveig Bernstein och Hildegard Carlson, båda döpta 1955, berättade minnen från den tiden. En tidslinje från 1830 till 2004 med uppgift om historiska händelser kompletterades senare med namn och år när grenens medlemmar döptes.

Därefter fick alla som kände sig unga roa sig med att slå sönder två pinata fyllda med godis, gjorda av Carmina Curin Pontanilla. Eftersom vi missade OS-sändningarna samma kväll där Carolina Klüft från Växjö

FOTO: EWA CARLSON

Ismael Curin Pontanilla försöker under hejarop träffa pinatan.

tog guld, så hade vi ordnat egna tävlingar – VM (Växjö grens mästerskap) i rockring och jojo med både försök, semifinal och final. Efter en hård match i jojofinalen fick president Urban Girhammar ge sig för Andreas Rönndahl.

Kvällen avslutades med massor av gott att äta och dricka som tillagats av grenens medlemmar. Det räckte även för att fylla några magar till efter söndagens grenskonferens. ■

Thomas Carlson, Växjö gren

Kärt besök i Växjö gren

Robert L Sandberg, Bountiful, Utah, var missionär i Växjö från april 1966 till april 1967. Han skrev i början av 2004 till grenspresident Thomas Carlsson och undrade om det var den Thomas han lärde känna under sin mission.

FOTO: EWA CARLSON

Thomas Carlson och Bob Sandberg träffas igen efter 38 år.

President Carlson mindes honom väl då äldste Sandberg hade intervjuat honom vid gradueringen från Primär 1966. Äldste Sandberg var dessutom en av de missionärer som verkade som grenspresident i Växjö efter det att dåvarande president Per Gårner blivit sjuk.

Bob Sandberg kom till Sverige under sommaren för att släktforska och resa runt till de platser där han

varit missionär. I Växjö gjorde han en rundtur och tittade bland annat på platsen där han bott 38 år tidigare. Under sitt tal på sakramentsmötet delade han med sig av sina minnen från Växjö. För Solveig Bernstein, Hildegard Carlson, Thomas Carlson och Christina Hult som haft Bob Sandberg som grenspresident blev det ett speciellt kärt återseende. ■

Thomas Carlson, Växjö gren

Relationer i äktenskapet och familjen

I Sundsvall har vi genomfört kyrkans kurs "Relationer i äktenskapet och familjen" för både dem med just ingen erfarenhet av äktenskapet och de som varit gifta länge. Kursens åtta lektioner har rubrikerna: 1. Familjen har en central roll i Skaparens plan; 2. Bygga upp enighet i äktenskapet; 3. Ge näring åt kärleken och vänskapen i äktenskapet; 4. Hantera utmaningar i äktenskapet; 5. Reagera på utmaningar genom positiv kom-

munikation; 6. Stärka äktenskapet genom tro och bön; 7. Förlåtelsens helande inverkan; 8. Ta hand om familjens ekonomi.

Ledare har varit Kristina Kääriä, som med stor glädje sammanfattar att det bästa med kursen är att den har Kristus i centrum. Hon berömmar deltagarna för deras öppenhet. Tillsammans har de fått inspiration att jobba med sina svårigheter. Det är inte så enkelt att bara följa buden

FOTO: MONA CARLSSON

Fr v: John Birberg, David Ögren, Annette Ögren, Kristina Kääriä, Reijo Kääriä, Kristin Krus, Johan och Frida Samuelsson med lilla Elin som varit med alla gångerna. (Tre kursdeltagare saknas på bilden.)

och tro att allt skall ordna sig, utan när man stöter på problem har kursen mycket hjälp att ge. Speciellt de nygifta blir kanske förvirrade när de märker att allt inte alltid är så enkelt. Deltagarna var överens om att kursen hjälpt dem i familjerelationerna och deras äktenskap. "Detta är det bästa jag någonsin gått på. Jag önskar att jag hade fått veta detta innan jag gifte mig, men jag är glad att jag kan få denna undervisning nu!" sade en syster. "Fantastiskt lärorikt" instämde hennes man. ■

*Mona Carlsson,
Sundsvalls gren*

Styrkan i varje nation finns inom hemmen

Mary Ellen Edmunds, allmänt benämnd MEE, är syster till Charlotte Dowdle som tillsammans med sin man Arthur Dowdle är tempelmissionärer i templet i Stockholm. Bägge systrarna är utbildade sjuksköterskor med stor kärlek till sina medmänniskor. MEE har i många år undervisat i sjukvård på BYU. I Taiwan, Hongkong, Filippinerna och Indonesien har hon varit på hälsomission och i Nigeria lett ett hälsoprojekt för barn. Under en tid var hon undervisningsledare på MTC i Provo och i elva år har hon varit medlem av Hjälpföreningens generalstyrelse.

MEE har skrivit flera bestsellers, bland andra: Love is a Verb (Kärlek

är ett verb); Thoughts for a Bad Hair Day (Tänkar för en dag då håret mår dåligt); Happiness; Finders Keepers (Lycka; den som finner den behåller den) samt MEE Thinks (MEE tänker). Hon har även gjort ett antal framgångsrika talband. MEE älskar sin familj, andra människor, musik, att undervisa, skriva, tänka, tjäna och vara lycklig. Hon är en mycket eftersökt talare i hela kyrkan.

När MEE kom till Sverige i juli 2004, bad stockholmsstavarna henne att tala i Gubbängens kapell, vilket hon gjorde den 28 juli, då temat var "Familjen".

MEE hänvisade till Första presidentskapets Familjeproklamation från 1995 som president Hinckley manat oss att noga läsa under bön. "Styrkan i varje nation finns inom hemmen; alla behöver stärka sina familjer. Det kommer enligt äldste Neal Maxwell en dag då hemmet är den enda plats där våra barn kan känna frid, så gör era hem till en säker och vacker plats. Studera skrifterna, ha familjebön, hemafton under medverkan av barnen, speciella familjetraditioner och familjeråd för diskussioner av utmaningar, problemlösningar. Det är underbart för

barn att känna att de är en viktig del av familjen.

Skapa tillfällen för familjemedlemmarna att känna Anden och veta hur den känns, eftersom vi inte alltid inser vad vi känner. Läs era patriarkaliska välsignelser som om det vore första gången. Anteckna om något känns speciellt viktigt, spara anteckningarna genom åren och kom ihåg råden. Invig ert hem, involvera hela familjen i tjänande, särskilt för dem som inte har möjlighet att ge tillbaka.

Gör hemmet till en plats för lärande med goda böcker och tidskrifter, uppmuntra barnen att lära. Låt alla ha en egen plats för studier och stör inte någon som sitter och läser. Skriv brev! Min far skrev varje vecka under mina missioner och jag har kvar alla breven. Skriv dagbok, även de barn som inte kan skriva. Föräldrar kan fråga vad de vill skriva om och hjälpa dem. Min far skrev varje dag i sjuttiofem år.

Spela vacker musik, sjung tillsammans. Våra psalmer ger oss underbara ord och tankar. Gemensamma måltider ger bra tillfällen att tala om det som hänt i världen och våra egna liv. Låt ljus alltid skina i era

FOTO: BIRGITTA KARLFEJDT

MEE, fyra fr v, med sin svåger och syster t h, Arthur och Charlotte Dowdle, tempelvärdinnan Deborah Kimball samt andra glada åhörare efter hennes framträdande i Gubbängens kapell. President Gösta Körlof, längst t v, presiderade över mötet.

ansikten. Släpp in andras inflytande, bjud in någon som levt länge att berätta vad han/hon lärt.

Hjälp människor när du känner Anden mana dig, att finna det vi redan har med någon enkel fråga, till exempel 'Vad gör dig lycklig?' Andra tillhör också våra himmelska föräldrar, var kanske våra goda vänner i förutttillvaron och behöver oss nu.

Gud älskar oss mer än vi kan

föreställa oss. Låt honom älska dig, hjälpa dig, trösta, berätta att han förstår det som är svårt och underbart. Kristus är vår Frälsare varje dag och ögonblick", avslutade MEE.

MEE var också inbjuden att tala till tempelmissionärerna i gästhemmets matsal den 26 juli, där hon framhöll betydelsen av att vi är fridsstiftare och försiktiga med varandras känslor för att kunna känna lycka. ■

BIK

seln med varandra resulterar i fester i olika sammanhang, då vi inbjuder undersökare, vänner och släktingar. Ett hägrande mål för grenen är ett eget kapell! ■

Anna-Stina Andersson

Vi bad för fler medlemmar

Avesta gren i södra Dalarna har tio aktiva medlemmar samt tillresande grenspresidentparet Ingrid och Ingemar Karlsson, Borlänge.

Trots att vi är en så liten gren bidrar vi med två tempelmissionärer, Helge och Gerti Stenberg, och en korttidsmissionär, Magnus Almroth.

Med tacksamhet ser vi tillbaka på 2003. Med iver och hängivenhet kom medlemmarna överens om att under

en period be böner för grenens tillväxt varje morgon klockan halv åtta. Vid årets slut hade medlemsantalet ökat med tre personer! Hittills under 2004 har ett dop förrättats.

Hängivenheten till evangeliet är stor, likaså kärleken mellan syskonen. Stor prioritering har släktforskning haft genom åren, och besöksfrekvensen på mötena är hög.

Glädjen över evangeliet och triv-

Redaktör för de lokala sidorna

är Birgitta Karlfeldt (BIK). Förslag till nyhetsartiklar kan sändas via e-post till birgitta.karlfeldt@telia.com. Alla artiklar redigeras. Prästadömsledare, Primär- och Hjälpföreningsledare samt ledare för Unga män och kvinnor bör vid större konferenser eller andra speciella aktiviteter alltid utse någon att skriva och ta bilder för att sedan *inom tre veckor* mejla in detta till redaktionen. Artiklarna ska spegla tillämpandet av profetens och apostlarnas aktuella lärdomar – tjänandeprojekt, tempelresor, historiska händelser, tillväxt, medlemsmissionärsarbete, humanitär hjälp, framgång inom seminariet eller institutet etc.

Bilder ska *helst* vara originalformat, inte datautskrivna elektroniska bilder. Digitala eller scannade bilder måste ha hög upplösning (300 dpi) och sändas separat, inte tillsammans med en artikel. Alla bilder ska förses med bildtext samt namn på fotograf. Papperskopior av bilder sänds till adress Stora Hundens gata 618, 136 64 HANINGE. Bilder returneras inte. Dikter publiceras inte. ■

Avesta gren våren 2004, liten men naggande god.

FOTO: ANNA-STINA ANDERSSON

